

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: J. D.
zastoupen advokátem Mgr. Bc. Vladimírem Volným,
sídlem nám. Míru 40, 344 01 Domažlice,

proti

žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje,
se sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 11. 2024, č. j. PK-DSH/17033/24,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci Mgr. Bc. Vladimíru Volnému se přiznává odměna za zastupování ve výši 24.273,- Kč, která bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Plzni do 30 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo k odvolání žalobce částečně změněno rozhodnutí Městského úřadu Domažlice, Odboru pro projednávání přestupků, č. j. MeDO-59768/2024-Mencl. ze dne 2. 10. 2024, tak, že byl žalobce uznán vinným z přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, v souvislosti s porušením ust. § 5 odst. 2 písm. b) téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta ve výši 8.000,- Kč a úhrada nákladů řízení ve výši 300,- Kč.
2. Žalobce v žalobě namítal, že správní orgány neprovedly navržené důkazy, ani se řádně

nevypořádaly s jejich provedení. Podle žalobce, pokud žalovaný označenou dechovou zkoušku v protokolu o nehodě s poznámkou „pozitivní“ označuje jako vadu v psaní, s takovýmto závěrem se nelze ztotožnit, když se jedná o zásadní zjištění, tudíž měla být tato nesrovnalost odstraněna výsledkem policista B., který protokol sepisoval. Nepostačuje, pokud žalovaný vychází z výsledku svědka prap. J. D., který pouze uvedl, že jeho kolega (prap. B.) sepisoval protokol a pokud uvedl, že dechová zkouška provedena byla, byla to chyba.

3. Žalobce dále navrhl výslech MUDr. J. V., který jako lékař v Domažlické nemocnici, a.s. provedl nedobrovolný odběr krve žalobce, když z protokolu o lékařském vyšetření ze dne 28.03.2024 vyplynulo, že žalobce byl při odběru při vědomí, dle lékaře se choval „exaltovaně“ a výbava představ byla „pomalá“. Nejsou tak podle žalobce odstraněny rozpory v tom, zda mohl žalobce udělit souhlas či odmítnout odběr krve, a pokud mu byl odebrán biologický materiál nedobrovolně, šlo o postup nezákonný.
4. Podle žalobce neobstojí závěr žalovaného v tom směru, že v daném řízení byla spolehlivě ověřena na místě totožnost žalobce jen z toho, že se žalobce k věci následně formou úředního záznamu stručně vyjádřil. Podle žalobce neexistuje jediný důkaz o tom, zda, jak a kým na místě byla ověřována totožnost žalobce.
5. Žalobce v žalobě dále poukázal na skutečnost, že z úředního záznamu PČR Domažlice ze dne 28.03.2024, č.j.: KRPP- 47046-5/PŘ-2024-030106 o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů, je výslovně uvedeno, že žalobce se na výzvu podrobil lékařskému vyšetření s následným odběrem biologického materiálu, avšak v průběhu správního řízení bylo zjištěno, že ze strany PČR žádná výzva žalobci učiněna nebyla, když je opakovaně v závěrech žalovaného uváděno, že šlo o nedobrovolný odběr biologického materiálu bez souhlasu žalobce pro jeho nepříznivý zdravotní stav. Neobstojí podle žalobce závěr žalovaného, že na fotodokumentaci je zachycen odvolatel s krčním límcem a se zavřenými očima při transportu do sanitky, když z toho žalovaný dovozuje, že žalobce nevnímá okolí. Jde toliko o subjektivní hodnocení fotodokumentace, která nemůže posoudit, zda žalobce byl či nebyl při vědomí a zda se mohl podrobit výzvě na odběr biologického materiálu.
6. Žalovaný podle žalobce vychází z nepřipustného důkazu obsahem úředního záznamu, kde se žalobce před zahájením správního řízení k věci vyjadřoval, když tento úřední záznam může sloužit toliko jako podklad nikoliv jako důkaz o tom, zda se žalobce ve věci doznal.
7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že žalobce rozporuje řadu závěrů žalovaného ohledně skutkového stavu věci, sám však nepředkládá žádnou konkurující variantu skutkového děje, která by byla způsobilá dokazování. Není povinností správního orgánu navržené důkazy provést, pokud je však neprovede, musí odůvodnit, proč jejich provedení považoval za nadbytečné. Jak vyplývá z níže uvedeného, žalovaný ve vztahu ke každému jednotlivému důkaznímu návrhu odůvodnil, proč jeho provedení považuje za nadbytečné. Výslech policisty prap. B. je podle žalovaného nadbytečný, neboť je zřejmé, že údaj o pozitivní dechové zkoušce v protokolu o nehodě je zřejmá vada v psaní patrně vzniklá přepisováním vzoru.
8. Pokud žalobce namítá, že v úředním záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky je zaškrtnuto políčko, že osoba se na výzvu podrobila odběru krve, pak je nutné uvést, že tento úřední záznam má podobu zaškrťovacího formuláře, který neobsahuje kolonku nuceného odběru krve, tedy byla zvolena varianta nejbližší skutečnosti. Žalovanému zároveň není zřejmé, kam žalobce touto námitkou

směřuje, když žalobce zároveň nepochybně, že u něj byl proveden nedobrovolný odběr krve.

9. Žalovaný má za prokázané, že nedobrovolný odběr krve byl nařízen v souladu se zákonem. Rozhodný pro posouzení zákonnosti odběru krve bez souhlasu vyšetřované osoby je její zdravotní stav v době, kdy je rozhodováno o tom, zda bude k lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve vyzvána, nebo zda bude nařízen bez výzvy, tedy zdravotní stav před odvozem do nemocnice, nikoliv následný vývoj zdravotního stavu v nemocnici. Provedeným dokazováním bylo nad důvodnou pochybnost zjištěno, že žalobce na místě nebyl schopen komunikovat, natož pochopit význam a dopad výzvy k provedení lékařského vyšetření. Fotografie žalovaného sama o sobě nepochybně nemůže prokázat, že nekomunikoval. Žalovaný však na str. 10 žalobou napadeného rozhodnutí hodnotil tuto fotografii v kontextu ostatních důkazů, zjm. ve spojení se svědeckými výpověďmi svědků a se zprávou Zdravotnické záchranné služby Plzeňského kraje. Na základě těchto důkazů v jejich komplexnosti lze učinit jednoznačný závěr, že odvolatel nebyl ve stavu, v němž by byl způsobilý k výzvě k lékařskému vyšetření ať již z důvodu zranění nebo z důvodu těžké opilosti. Rovněž žalovaný odůvodnil, proč považuje za nadbytečný výslech ošetřujícího lékaře MUDr. V. Je tomu tak jednak pro to, že pro posouzení zákonnosti odběru krve bez souhlasu řidiče je rozhodný stav v době, kdy policista rozhoduje o tom, zda učiní výzvu nebo nařídí odběr, nikoliv stav vyšetřovaného po převozu RZS do nemocnice, jednak proto, že z protokolu o lékařském vyšetření vyplývá, že žalobce ani při vyšetření nebyl v takovém stavu, aby byl schopen pochopit význam a účel výzvy k podrobení se lékařskému vyšetření, když nebyl schopen podstoupit prakticky žádný úkon vyšetření, k němuž bylo zapotřebí jeho aktivní spolupráce, ani sdělit zda užívá nějaké léky apod.
10. Podle žalovaného žalobce obsah úředního záznamu o podání vysvětlení nikdy nepochybně, naopak na něj sám odkazoval. Zároveň platí, že úřední záznam o podání vysvětlení byl v souladu s citovanou judikaturou pouze jedním z podkladů pro vydání rozhodnutí. Skutkový stav byl zjištěn krom tohoto podkladu zjm. na základě protokolu o lékařském vyšetření, výpovědí svědků, pořízené fotodokumentace a zprávy Zdravotnické záchranné služby Plzeňského kraje, přičemž tyto podklady a důkazy jsou ve vzájemném souladu a logické spojitosti. Závěr o ovlivnění alkoholem pak není primárně vystaven na tvrzení odvolatele, že požil před jízdou několik piv, nýbrž na výsledku laboratorního rozboru krve.
11. V záznamu o podání vysvětlení, i ve svých podáních a koneckonců i v žalobě potvrzuje, že se jednalo právě o něj, když se ohrazuje proti tomu, že byl na něm vykonán nedobrovolný odběr krve. Žalovaný má za tohoto stavu věci za to, že je zbytečné se zabývat tím, jak byl žalobce ztotožněn, když zároveň není sporu o tom, že předmětným cyklistou byl právě on.
12. V replice žalobce zopakoval, že do dokumentu, jež byl proveden jako důkaz (protokol o nehodě v silničním provozu) je zřetelně zaznamenán údaj o tom, že žalobce se na místě podrobil orientační dechové zkoušce. Takovýto záznam, jež má být důkazním prostředkem a nejsou-li v něm uvedené údaje, odpovídající jiným důkazům nelze označit za pouhou písařskou chybu. Obdobně totéž platí o protokolu PČR o kontrole řidiče, podezřelého z požití alkoholických nápojů. Žalobce má za to, že způsobilost k udělení souhlasu s odběrem krve má být přezkoumávána i poté, co je o nedobrovolném souhlasu s odběrem krve „rozhodováno“, a to právě lékařem, jež by měl dotčenou osobu (zde žalobce) opětovně a řádně k odběru krve vyzvat a žalobce o následcích nepodrobení se této výzvě žalobce informovat. Ohledně toho, že dostatečná identifikace žalobce je zřejmá jen z úředního

záznamu, kde se k věci žalobce vyjádřil dle žalobce nemůže obstát a v dané věci není postaveno najisto, že přestupku se měl dopustit právě žalobce, když ve spise není záznam o řádné identifikaci žalobce.

13. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
14. V dané věci soud konstatuje, že správními orgány provedené dokazování co do rozsahu, způsobu a hodnocení jednotlivých důkazů i právní posouzení případu bylo dle názoru soudu v souladu se zákonem. Žalobní námitky se shodují s odvolacími, tudíž se jimi zabýval již žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí, přičemž soud považuje vypořádání se těmito námitkami ze strany žalovaného za správné.
15. Dle názoru soudu napadené rozhodnutí nevykazuje vady, shledal dokazování dostatečným skutkový stav byl zjištěn bez důvodných pochybností. Žalovaný i správní orgán prvního stupně dostatečně přezkoumatelným a logickým způsobem také odůvodnily, proč nebyly provedeny výslechy policisty B. a MUDr. V. Soud rovněž neprováděl tyto žalobcem v žalobě navržené důkazy pro nadbytečnost, neboť dle názoru soudu skutkový stav byl nepochybně prokázán podklady, které jsou obsaženy ve spise.
16. Pokud jde o požadavek na výslech prap. B., tedy policisty, který měl odstranit rozpor v tom, zda byla provedena dechová zkouška, neboť v protokolu je zaškrtnuta kolonka, že byla provedena dechová zkouška s pozitivním výsledkem, podle názoru soudu byl tento rozpor odstraněn výsledkem druhého policisty, který jednoznačně potvrdil, že dechová zkouška provedena nebyla, žalobce nebyl schopen spolupracovat, a tak bylo rozhodnuto bez výzvy, aby se žalobce podrobil odběru krve, o jeho převozu do nemocnice s následným nedobrovolným odběrem biologického materiálu.
17. Dle názoru soudu je rovněž nedůvodný návrh na výslech MUDr. V., přičemž správní orgány neprovedení tohoto důkazu dostatečně a správně odůvodnily tím, že o nedobrovolném provedení odběru biologického materiálu rozhodl policista na místě přestupku, kde byl žalobce podle výpovědi policisty ležící a nereagující, což je podpořeno i fotografií, na níž má žalobce při převozu do nemocnice krční límec. Lékař v nemocnici by nemohl vypovídat o okamžiku, kdy bylo rozhodnuto o nedobrovolném odběru krve, tj. o situaci na místě přestupku. Nadto i z lékařského protokolu bylo zřejmé, že žalobce nebyl schopen spolupracovat ani v nemocnici.
18. Pokud jde o zjišťování totožnosti žalobce, žalobce především nijak nezpochybnil, že právě on byl osobou, která řídila jízdní kolo, spadla z něho a byla odvezena do nemocnice a tato okolnost vyplývá ze souhrnu všech podkladů ve správním spise zejména z výpovědi policisty, záznamu ze záchranné služby, výpovědi svědka, který přivolal záchrannou službu, tj. z postupného sledu událostí tak, jak jsou ve spise zaznamenány. Okolnost, že se žalobce doznal v úředním záznamu, není důkazem, pouze jedním z podkladů. Svědek, který pak přivolal záchrannou službu, potvrdil, že záchranná služba odvážela osobu, která jela na jízdním kole.
19. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud žalobu zamítl podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s.
20. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (podle ustanovení § 60 odst. 1 věta první s. ř. s.)

21. Ustanovenému zástupci žalobce byla přiznána odměna za zastupování a náhrada nákladů ve výši uvedené ve výroku III. tohoto rozsudku, což sestává z 1 úkonu právní služby (převzetí věci a porada s klientem) po 3.100,- Kč a z 1 režijního paušálu za 300,-Kč podle advokátního tarifu platného do 31. 12. 2024, dále ze 3 úkonů právní služby po 4.620,-Kč (doplnění žaloby, replika, účast na jednání), k tomu 3x režijní paušál po 450,-Kč, náhradu nákladů spojených s cestou z místa sídla k soudu a zpět (Domažlice – Plzeň) za 850,-Kč, a náhradu za ztrátu času cestou 600,-Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 21. března 2025

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně